

[Industriministeren]

gørende betydning for store dele af den danske eksport af kapitalgoder, herunder større industrielle anlæg og de senere års betydelige eksport inden for byggeindustrien. Fondens udlånsvirksomhed har til formål at stille alle danske virksomheder, der eksporterer kapitalgoder, lige i konkurrencen med udenlandske tilbudsgivere. Ordningen er generel i den forstand, at den står åben for enhver virksomhed i forbindelse med en konkret eksport af kapitalgoder, forudsat at låntageren kan stille betryggende sikkerhed.

Det ligger uden for ordningens formål, at der til fondens udlån knyttes betingelser vedrørende den enkelte virksomheds finansielle situation i øvrigt som f.eks. indtjening, likviditet, udbyttepolitik o.lign. Fonden har således heller ikke gjort sine lånetilbud betingede af, om låntagere har finansielle indtægter ved udlån af likvide midler til anden side.

Denne generelle redegørelse for eksportfinansieringsfondens udlånsvirksomhed gælder naturligvis såvel for udlån til F. L. Smidth-koncernen som for udlån til andre virksomheder.

Gade (SF):

Jeg synes nok, jeg har svært ved at takke ministeren for svaret. Det svarer nøje til det svar, jeg fik på et skriftligt besvaret spørgsmål, hvor jeg spurgte, om det var muligt at foretage disse transaktioner. Det fik jeg at vide var muligt. Det var derfor, jeg stillede ministeren et politisk spørgsmål, nemlig om ministeren også mente, det var rimeligt, at f.eks. F. L. Smidth-koncernen har kunnet få dette nettorentetilskud på godt 150 mill. kr., når der samtidig er bevilget 73 mill. kr. i udbytte til den familie, der er storaktionær i F. L. Smidth.

Jeg stillede altså et politisk spørgsmål og fik, så vidt jeg kunne opfatte det, blot et svar om, hvordan eksportfinansieringsfonden fungerer. Jeg har ikke taget stilling til, om det er den eneste rigtige måde, den kan fungere på, men jeg stillede altså ministeren et politisk spørgsmål, og jeg vil så gentage det: finder ministeren, at det politisk-moralsk er forsvarligt, at der foretages videreudlån og udlånsvirksomhed i det hele taget, som muliggøres i kraft af nogle eksportstøtteordninger, som er beregnede til noget ganske andet?

Jeg vil videre spørge, om ministeren ikke er bekendt med, at F. L. Smidth er storudlåner. Jeg kan forstå, at ministeren måske ikke ved, om det er på det grå pengemarked, men er ministeren ikke bekendt med, at F. L. Smidth er storudlåner?

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg forstår, at hr. Gade ønsker dette politisk belyst. Derfor er mit spørgsmål også af politisk karakter.

Det lyder: er ministeren enig i, at betingelsen for, at danske erhvervsvirksomheder kan skabe arbejdspladser og beskæftigelse til danske og indtjening til det danske samfund, er, at erhvervsvirksomhederne har en indtjening, og er ministeren også enig i, at det, man måske har gjort her, kan sidestilles med det, f.eks. pensionskasserne gør? Der sker en skattebegünstiget opsparing i pensionskasserne, og der udlåner man også.

Undertiden har pensionskasser haft store profitter ved at låne penge ud, og det vil sige, at enten skal man fortsat acceptere, at vi har et skattesystem og en tilskudsordning med de muligheder, det giver for alle dem, der er dygtige nok, inklusive forskellige fonde og pensionskasser, eller også skal man afskaffe det hele.

Industriministeren (Stetter):

Hr. Gades spørgsmål til skriftlig besvarelse er i realiteten det samme spørgsmål, som er stillet mundtligt, og derfor er svaret naturligvis også det samme.

Jeg har givet et politisk svar: fonden kan ikke i sin udlånsvirksomhed stille krav vedrørende virksomhedens finansielle situation. Det lader sig simpelt hen ikke gøre, for indtjening, likviditet, udbyttepolitik o.lign. er foranderlige størrelser, bogstavelig talt fra kvartal til kvartal og fra år til år. Derfor kan man ikke sikre sig på noget som helst af disse punkter. Det ene år kan man have overskud, det næste år kan man have underskud, det er altså ikke administrerbart.

Jeg skal kun sige til hr. Gade, at min personlige holdning – moralsk, tror jeg oven i købet der blev spurgt om – er i denne forbindelse aldeles underordnet. Her er tale om forretning, og jeg kan svare bekræftende på hr. Askjær Jørgensens spørgsmål: det er nødvendigt, at vore virksomheder, som arbejder